

„żołnierz poeta, czasu kurz”

Pamięci Jerzego Pleśniarowicza (1920-1978)

Jak Baczyński

Trzebiński Gajcy Borowski

był z pokolenia

prowadzonego na rzeź

Ocalał

podobnie jak Różewicz

i został

„argonautą burz czasu i natchnienia”

Z nadzieją poszukiwał

ukrytego blasku złotego runa

Litery słowa wersy

cierpliwie oswajał

i starannie tłumaczył sens

płonących nocy i dni

Z nadzieją

noce rozjarzał snami

o błyskach ułańskich lanc

i rzeniu koni

Słowa otwarte i słowa złowrogie
otulał w mgłę świtów
i szepty dalekich rzek
- często wynosił je
przed światło ikonostasu
I słowa grały
Jak na harmoniach organkach
bandurach skrzypczkach
i na zielonym listowiu
- toczyły jabłka i Dniepry
gasiły żagwie nocy

„Wierszom z Rzeszowskiego”
choć pozbieranym
na polnych drogach
wiejskich gościńcach
błękitnych traktach
nadał
święty znak pamięci

Warszawa, 07.07.2020 r.